

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **Allivictus s. r. o.**, se sídlem Podhradní 437, Česká Skalice, zastoupená JUDr. Hanou Heroldovou, advokátkou se sídlem Jungmannova 24, Praha 1, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 11. 2012, č. j. had/4041/2012, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 9. 2016, č. j. 9A 26/2013 – 73, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem ze dne 23. 9. 2016, č. j. 9A 26/2013 – 73, Městský soud v Praze ve výroku I. zamítl žalobu žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 11. 2012, č. j. had/4041/2012, kterým jí byla uložena pokuta ve výši 1 800 000 Kč za správní delikt podle § 8a odst. 2 písm. g), odst. 6 písm. b) zák. č. 40/1995 b., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, v rozhodném znění (dále jen „zákon o regulaci reklamy“), neboť zadáním reklamy ve smyslu § 1 odst. 2 uvedeného zákona na produkt Allivictus, s premiérou vysílání dne 12. 11. 2011 (od 2:33:26 hod.) na programu Prima televize (dále reprizovaného) se dopustil porušení § 5d odst. 2 písm. d) zákona o regulaci reklamy, dle kterého se zakazuje uvádět v omyl přisuzováním léčebných či preventivních účinků potravině, čehož se stěžovatelka dopustila tím, že v reklamě uvedla tvrzení: „*Allivictus tinktura z pravého českého česneku podporuje imunitní systém, řeší nachlazení, chřipky a infekce.*“ Spotřebitel tak získával informace o léčivých účincích přípravku na chřipku a infekce spolu s projevy spojenými s nachlazením. Mimoto byl deklarován pozitivní vliv přípravku v průběhu chemoterapie, tedy v průběhu léčby natolik závažné choroby jakou je rakovina. Ve výroku II. napadeného rozsudku pak městský soud pokutu uloženou žalobkyni shora uvedeným rozhodnutím žalované snížil na částku 800 000 Kč. Výrokem III. tohoto rozsudku bylo rozhodnuto o nákladech řízení.

[2] Proti napadenému rozsudku podala stěžovatelka včasnou kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Současně navrhla, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, což odůvodnila tím, že byla od roku 2012 prakticky nucena zdržet se reklamních kampaní na svůj výrobek, což se odrazilo i v jejím hospodaření. V roce 2016 došlo (dle předběžného výkazu zisků

a ztrát) oproti roku 2015 k propadu tržeb z prodeje výrobků, služeb a zboží o více než 50 %. Podle předběžné účetní závěrky sestavené ke dni 31. 12. 2016 stěžovatelka v uvedeném účetním období realizovala ztrátu ve výši 966 000 Kč. Stěžovatelka dále uvedla, že snížila stav zaměstnanců na provozní minimum, i přesto jsou však měsíční mzdové náklady více než 70 000 Kč. S ohledem na zásadní propad v tržbách je provoz stěžovatelky v současné době existenčně vázán na bankovní úvěry poskytované ČSOB, a. s., a Komerční bankou, a. s. Dle předběžné účetní závěrky sestavené k 31. 12. 2016 stěžovatelčiny závazky k úvěrovým institucím činí celkem 6 802 000 Kč. Výše čerpaného kontokorentního úvěru u ČSOB, a. s., podle stěžovatelky činila pouze za měsíc prosinec 2016 částku 146 078,81 Kč, přičemž celková výše jistiny vyčerpaného úvěru byla 532 000 Kč. Úvěr od Komerční banky, a. s., je pak revolvingový úvěr účelově vázaný na nákup zásob, na který je stěžovatelka povinna platit měsíční splátky ve výši 85 000 Kč. Celková výše jistiny dluhu u Komerční banky, a. s., byla ke dni 31. 12. 2016 ve výši více než 5,5 mil. Kč. Kromě výše uvedených finančních závazků stěžovatelka zmínila i značné daňové povinnosti, které bude muset uhradit v prvním čtvrtletí roku 2017. Stěžovatelka proto uzavřela, že by úhrada pokuty stanovené napadeným rozsudkem měla v současných podmínkách na její další činnost likvidační účinek. V důsledku úhrady této pokuty by stěžovatelka nemohla dostát závazkům jak vůči zaměstnancům, tak vůči úvěrovým institucím a současně i vůči státu. Výkon rozhodnutí by tak pro stěžovatelku znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, přičemž přiznání odkladného účinku není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem. Stěžovatelka v této souvislosti ke kasační stížnosti přiložila rozvahu ke dni 31. 12. 2016, výkaz zisku a ztráty za období roku 2016, smlouvu o revolvingovém úvěru ze dne 19. 6. 2015 (včetně jejího dodatku ze dne 16. 6. 2016) uzavřenou s Komerční bankou, a. s., a výpis z účtu (kont. úvěr poskytnutý proti obratu) vedený u ČSOB, a. s., tedy dokumenty, které mají prokazovat jí tvrzené skutečnosti.

[3] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přízná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tedy poměřoval újmu, která hrozí stěžovatelce, s újmou, která by případně vznikla přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti jiným osobám, a posuzoval, jestli by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Vzal přitom v úvahu stěžovatelkou předložené dokumenty, tj. rozvahu ke dni 31. 12. 2016, výkaz zisku a ztráty za období roku 2016, smlouvu o revolvingovém úvěru ze dne 19. 6. 2015 (včetně jejího dodatku ze dne 16. 6. 2016) uzavřenou s Komerční bankou, a. s., a výpis z účtu (kont. úvěr poskytnutý proti obratu) vedený u ČSOB, a. s., dokládající dostatečně konkrétním a individualizovaným způsobem, že výkon rozhodnutí o uložení pokuty by pro ni znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to vzhledem k její majetkové situaci, když se stěžovatelčin výsledek hospodaření běžného účetního období (2016) oproti stavu v účetním období minulém (2015) rapidně zhoršil (evidována je účetní ztráta ve výši 966 000 Kč). Závazky k úvěrovým institucím přitom činí celkem 6 802 000 Kč (resp. oproti stavu v účetním období minulém tyto závazky vzrostly). Z rozvahy ke dni 31. 12. 2016 též vyplývá výrazný úbytek peněžních prostředků stěžovatelky oproti stavu v minulém účetním období, a to z 990 000 Kč (v roce 2015) na 70 000 Kč (v roce 2016). Za těchto okolností dospěl Nejvyšší

pokračování

správní soud k závěru, že uhrazení pokuty ve výši 800 000 Kč by mohlo mít na stěžovatelku zásadní dopad a představovat tak pro ni závažnou újmu.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by odkladným účinkem kasační stížnosti mohla vzniknout újma jiným osobám poměřitelná s újmou stěžovatelky či by byl ohrožen důležitý veřejný zájem. Jedinou osobou, které se přiznání odkladného účinku dotkne, bude stát, neboť tomu bude přiznáním odkladného účinku po dobu jeho trvání odepráno právo inkasovat od stěžovatelky stanovenou pokutu. Výše uvedená částka pokuty však nepředstavuje v souhrnu celkových příjmů státu zásadní položku, která by mohla nějakým způsobem narušit plnění funkcí státu.

[8] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud rozhodl o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je uvedeno ve výroku.

[9] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[10] Rozhodnutím o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2017

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu